ĐƯỜNG VỀ HOÀNG HÔN

Phố vắng lưa thưa nhạt nắng chiều
Ngõ về xác lá giấc cô liêu
Heo may hiu hắt đâu quan tái?
Chân chẳng-đặng-đừng bước lãng phiêu!

Sương giăng mờ trắng ảo hoàng hôn
Chuông tiếng ngân nga tợ gọi hồn
Hun hút lối xa về xóm nhỏ
Tình sầu quê mẹ lẫn cô thôn!

Viễn xứ tà huy nhắc dấu xưa?
Trùng khơi mắt nhắm nhớ sao vừa?
Chắt chiu nhật nguyệt thêm xuân hạ
Cứ đếm mà sao đủ vẫn chưa!

Sáng đó chiều đây đã xuống rồi!
Phong trần bạc tóc cuối đời thôi!
Sắc không vó ngựa làn mây khói!
Chiều ngắm hoàng hôn theo nước trôi!

Nam Thảo